

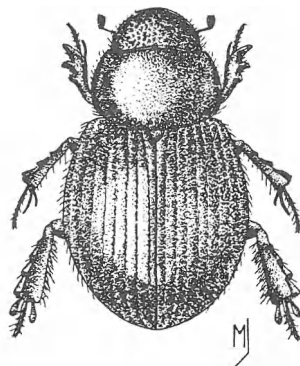
Het kevertje *Aegialia arenaria* (Fabricius, 1787) tussen ondergestoven eendemosselen.

18954

G. Rappé

Een diergroep die weinig aandacht geniet binnen onze vereniging zijn de insekten. Hoewel in diversiteit en aantallen onovertroffen in het dierenrijk is het inderdaad één van de weinige niet-mariene groepen. Hun plaats wordt in de zeeën en oceanen ingenomen door de schaaldieren, zelf erg succesvol. Nochtans zijn er heel wat insektensoorten die in het raakvlak of de raaklijn tussen land en zee hun habitat hebben. Denk maar aan de vele vliegen op het strand in de zomer.

Op 2 oktober 1994 vond ik tussen De Haan en Wenduine een isomoplankje waarop zeer veel gewone eendemossel *Lepas anatifera* zaten. Het plankje moet al enige dagen eerder zijn aangespoeld. De eendemossels waren gedeeltelijk ontbonden en ingedroogd, een aantal waren van het plankje in het zand gevallen en ondergestoven. Woelend in het zand naar eendemossels en losse skeletelementen haalde ik drie keer een traag bewegend kevertje boven. Het waren zwarte diertjes, enkele mm. groot, die mij aan de groep van; de bladspruitkevers deden denken. Het betrof *Aegialia arenaria* (Fabricius, 1787), lid van de familie van de Scarabaeidae, waartoe o.a. de mestkevers, meikever, penseelkever, neushoornkever en dergelijke behoren.

Aegialia arenaria
Naar Janssens, A. (1960)

Volgens Janssens (1960) is de soort zeer algemeen in de duinen, over de gehele lengte van de kust. Ook Haghebaert (1989) spreekt van een algemene coprofage (dreketende) soort van onze kustduinen. Als het inderdaad om een coprofage soort gaat, waren de kevertjes die ik vond in elk geval aangewezen op de uitwerpselen van iets anders dan de eendemossels, van strandvlooiën misschien. Tenzij het om een dier met een bredere voedselvoorkeur gaat en ze ook detritivoor (eter van organisch afval) zijn. Dan hoeft ontbindende eendemossel op het menu minder te verwonderen. Hoewel alle auteurs het een duinsoort noemen, is het mij niet duidelijk hoe algemeen het dier is in ondergestoven vloedmerk. Het droge strand is ecologisch de zeewaartse grenslijn van de duinen. Het zou leuk zijn eens meer op dit kevertje te letten in ondergestoven vloedmerk.

De hier gepresenteerde afbeelding komt uit Janssens (op. cit.). Ook in Harde en Severa (1982) kunt u een afbeelding vinden.

Literatuur

- Haghebaert, G., 1989. Coleoptera from marine habitats. Verhandelingen van het Symposium "Invertebraten van België" : 301-307.
- Harde, K.W. & F. Severa, 1982. Thieme's kevergids. Thieme, Zutphen, 316 p.
- Janssens, A., 1960. Faune de Belgique. Insectes Coléoptères Lamellicornes. Patrimoine Institut royal des Sciences naturelles de Belgique, Bruxelles, 411 p.

Kapelstraat 3
9910 Ursel

Vondsten van verse penhorens (*Turritella communis*) aan de Westkust

36015

D. Wouters

Turritella communis
(St.-André - 21 juli 1984)

In aansluiting op mijn artikel in vorige Strandvlo ("Een verse penhoren *Turritella communis* op het Koksijdse strand"), dienen nog 2 vondsten vermeld van Marie-Thérèse Vanhaelen, beide te Oostduinkerke. Haar eerste vondst dateert van 21 juli 1984 (St.-André). Dit exemplaar vertoonde de volgende kenmerken : lengte 4 cm, grootste breedte : 1,3 cm, 9 windingen, afgebroken topje, beschadigde mondrand. De 8 bovenste windingen waren roodpaars, de onderste beige.

Vier jaar later (25 augustus 1988) vond Marie-Thérèse op ongeveer dezelfde plaats een exemplaar met een lengte van 3,8 cm (breedte : 1 cm) en 11 windingen. De kleur was paarsroze. Ook bij dit exemplaar was het topje afgebroken.

Balansstraat 167 (bus4)
2018 Antwerpen